

Викладачам необхідно інформувати студентів щодо системи оцінювання їх навчальної діяльності, про її особливості та відмінності у порівнянні з іншими дисциплінами, про існуючу на кафедрі систему критеріїв оцінювання всіх завдань модульного і підсумкового контролю, підводячи їх до можливості постійної самооцінки. На наш погляд, єдиний спосіб забезпечення студентів прозорістю та об'єктивністю при оцінюванні їх навчальної діяльності — це створення нових і удосконалення вже існуючих критеріїв оцінювання знань та рівнів оволодіння професійними компетенціями.

Давидюк А. Р., Машкова І. М.,
старші викладачі кафедри іноземних мов
фінансово-економічного факультету

ТЕХНОЛОГІЇ ФОРМУВАННЯ ПЕРЕКЛАДАЦЬКОЇ МОВНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ СТУДЕНТІВ-ЕКОНОМІСТІВ І КРИТЕРІЇ ЇЇ ОЦІНЮВАННЯ

Розуміння суті перекладу в цілому та виявлення його особливостей залежно від способу здійснення самого процесу перекладу дозволить розвивати у студентів компетентності, необхідні для успішного здійснення комунікації між спеціальними формами фахових знань з економіки та різними комунікативними культурами. Перекладацькі компетенції повинні бути конкретизовані з урахуванням специфіки майбутньої професійної діяльності.

Так, украй необхідними якостями студента, що здійснює усний переклад, є вміння позитивно налаштуватися на процес комунікації, концентрувати свою увагу на мові взаємодіючих комунікантів, вміння матеріалізувати і структурувати інформацію, що сприймається. Що стосується навчання письмовому перекладу, то тут актуальним видається навчання різним інформаційно-пошуковим технологіям і технологіям дискурсивного аналізу. Володіння даними технологіями дозволить студенту виробити ефективну перекладацьку стратегію на «доперекладному етапі», здійснити результативний пошук відповідностей у процесі перекладу і відредагувати готовий продукт перекладу.

Для того щоб уникнути інтерференції процесу навчання перекладу та процесу засвоєння іноземної мови, необхідно роз-

глядати останній як необхідну умову для успішного здійснення завдань першого. В іншому випадку, паралельне навчання іноземній мові та перекладу перешкоджає розвитку перекладацької компетенції. Спираючись на базові положення теорії перекладу, можна виділити основні складові процесу перекладу: девербалізація і ревербалізація. Виходячи з вищесказаного, доцільно виділити певні етапи навчання процесу перекладу. **Активне читання.** Початковий етап навчання перекладу ставить собі за мету забезпечити учнів методологією аналізу та синтезу інформації, що сприймається. **Доперекладний аналіз тексту.** На цьому етапі студенти застосовують освоєну методику виокремлення основного змісту, в результаті чого визначаються основні стратегії перекладу. Після освоєння технологій пошуку інформації та аналізу тексту перекладу студенти переходять до наступного етапу. **Створення тексту перекладу.** Цей етап передбачає освоєння учнями технологій переформулювання, знання яких дозволяє здійснити процес комунікації. Для формування професійної компетентності необхідно розвивати перекладацькі компетенції, які передбачають володіння методиками організації логічної структури девербалізованого змісту та оструктурування вербалізованих елементів тексту, акумулювання екстралінгвістичних знань на основі соціального та гуманітарного досвіду студента. На даному етапі продуктивними елементами тренінгу є завдання на пошук еквівалентів та значеннєвих відповідників; робота зі складання плану тексту, формулювання основної ідеї і вичлененню другорядних моментів; завдання по створенню основних змістових блоків тексту. Зусилля студентів на цьому етапі повинні бути спрямовані на створення нового дискурсу на всіх його рівнях, а освоєння технологій оцінки лінгвістичної і текстуальної компетентності створеного тексту являє собою завдання наступного етапу навчання. **Редагування** — завершальний етап навчання перекладу — передбачає розвиток текстуальної компетентності студента, вміння оцінити лінгвістичну компетентність перекладу, а також сформувати навички з презентації продукту перекладацької діяльності.

Отже, для оцінювання перекладу студентів викладачем доцільно виділити наступні критерії: вибір лексики відповідно до жанру перекладеного тексту; перекладацькі рішення; використання екстралінгвістичної інформації; врахування прагматичного аспекту; дотримання перекладацької етики; відсутність помилок (синтаксичних, граматичних, орфографічних).